

ÎNVIEREA DOMNULUI

Foaie duminicală a parohiei “Învierea Domnului”, cartierul Dacia, Iași

POMENIREA SFÂNTULUI MARE MUCENIC IACOV PERSUL

Sf. Mare Mucenic
Iacov Persul, *icoană*

Sfântul Iacov s-a născut în cetatea persană Elapa (sau Vilat) din părinți creștini. A fost crescut într-o sfântă credință creștină și s-a căsătorit cu o femeie creștină. Regele persan Yezdegherd l-a îndrăgit pe Iacov pentru aleasa lui ținută, educația strălucită și marile lui calități diplomatice și personale și l-a făcut curtean al palatului său. Înșelat de măgulirile regelui, Iacov a uitat de sine și a început să aducă necurate jertfe idolilor, asemenea regelui, care era păgân. Aflând de acestea mama și soția lui, i-au trimis o scrisoare lungă și îndurerată în care îl plângeau ca pe un apostat, ca pe un om care duhovnicește este deja mort. Cu toate acestea, încheind scrisoarea, ele îl implorau să se întoarcă la Hristos, cât încă mai are suflare în trup. Mișcat profund de această scrisoare, Iacov s-a pocăit cu amar, apoi a mers înaintea regelui și întregii curți, s-a lepădat de idolatrie și și-a mărturisit cu vitejie credința creștină întru care a fost născut și cu dragoste crescut, de care el nu vrea să se mai lepede pentru nimic în lume. Înfuriat, regele l-a osândit la moarte prin torturi bestiale. El urma să fie tăiat cu încetul în bucățele, până când avea să moară lent. Călăii au executat porunca păgânului rege, începând să taie mădulele sfântului, cu încetul: mai întâi degetele de la mâini și picioare, apoi gambele și brațele, apoi umerii, iar la urmă capul.

La fiecare mutilare, sfântul mulțumea cu lacrimi Domnului că îi primește pocăința lui, dându-i astfel de mucenicească moarte. Din rănilor lui ieșea bună mireasmă de chiparos. Astfel și-a spălat acest minunat sfânt păcatul lepădării, înfățișându-se cu sufletul înaintea Domnului Hristos Dumnezeu, întru Împărăția Cerurilor. Sfântul Iacov Persul a luat mucenicia cam pe la anul 400. Capul lui se află la Roma, iar parte a sfințelor lui moaște sunt în Portugalia, unde este prăznuit în douăzeci și două de zile ale lunii mai.

(Sfântul Nicolae Velimirovici, *Proloagele de la Ohrida*)